

(Energibesparelser i bygninger)

Frederiksborggade 15
1360 København K

Besøgsadresse:
Linnésgade 18, 3. sal
1361 København K

Tlf 3395 5785
Fax 3395 5799

www.ekn.dk
ekn@ekn.dk

9. februar 2015

J.nr. 1081-14-8-8

TML-EKN

KLAGE FRA	[XXX]
OVER	Energistyrelsens afgørelse af 31. oktober 2014
OM	Energimærkning af ejendommen beliggende [XXX] – energimærke nr. [XXX].

NÆVNETS	Nævnformand Poul K. Egan
SAMMEN-	Seniorforsker, civilingeniør Kirsten Engelund Thomsen
SÆTNING	Ingeniør m.IDA Bjarne Spiegelhauer
I SAGEN	

NÆVNETS	Energistyrelsens afgørelse af 31. oktober 2014 <u>stadfæstes</u> .
AFGØRELSE	

[XXX] (herefter klager) har ved e-mail af 27. november 2014 klaget til Energi-klagenævnet over Energistyrelsens afgørelse af 31. oktober 2014. Ved afgørelsen fandt Energistyrelsen, at energimærket var udarbejdet efter de gældende retningslinjer herfor. Klager fik derfor ikke medhold i sin klage.

Sagens baggrund

Klager er tidligere ejer af ejendommen beliggende [XXX]. Ejendommen er et fritliggende enfamiliehus, som er bygget i 1971. Til brug for salg af ejendommen udarbejdede det certificerede energimærkningsfirma Ingeniørfirmaet [XXX] ApS (herefter Ingeniørfirmaet [XXX]) en energimærkning for ejendommen.

Klager klagede umiddelbart efter udarbejdelsen af energimærket til Ingeniørfirmaet [XXX] over energimærkningen, som efter klagers opfattelse var behæftet med en række fejl. Klager klagede herefter til Energistyrelsen.

Energistyrelsen traf herefter den 31. oktober 2014 afgørelse i sagen. Energistyrelsen fandt ved afgørelsen, at energikonsulenten havde fulgt de gældende retningslinjer for energimærkningen.

Energistyrelsens afgørelse er vedlagt som bilag 1.

Klager klagede herefter ved e-mail af 27. november 2014 til Energiklagenævnet over Energistyrelsens afgørelse.

Det er klagers opfattelse, at der er anvendt for høje tabstal for de anbefalede forbedringer, så forbedringerne kan betale sig. Selvom klager kan dokumentere, at ejendommen i perioden 2008 – 2012 har brugt 2.200 liter olie om året, fremgår det af energimærkets beregninger, at ejendommen anvender 3.600 liter olie og dermed energimærke F. Energimærkerapporten fra 2005 indeholder et meget mere retvisende forbrug, som ligger tæt på det faktiske. Der er siden sket udskiftning af næsten alle ruder til lavenergiruder siden, og det er derfor uforståeligt, at forbruget samtidig skulle være steget med 56 %.

9. februar 2015
J.nr 1081-14-8-8
TML –EKN
Side 2 af 5

Energikonsulenten erkender, at det er energimærkeordningen, der pålægger ham at regne med en bestemt u-værdi, selvom den ikke er retvisende. Baggrunden skulle være, at man fra politisk side har valgt at gøre en eventuel efterisolering rentabel. Energikonsulenten forlanger på trods af, at rapporten ikke er retvisende, fuld pris for sin ydelse og har endvidere sendt beregningerne til et andet firma for at få dem valideret, hvilket har medført en ekstraomkostning.

Huset blev alene målt op ved udarbejdelsen af rapporten, men er herudover ikke undersøgt. Forslaget om at efterisolere indersiden af alle ydervægge er endvidere helt grotesk. Selvom grunden ikke er stor nok til jordvarme foreslås det, at rørene blot kan stikkes skråt ned i jorden, hvilket ikke er muligt. Det er endvidere ikke undersøgt, om taget kan bære solceller. Selvom der er mulighed for et nyt oliefyr, er dette ikke nævnt. Rapporten fremstår i det hele meget fejlbehæftet.

Ingeniørfirmaet [XXX] oplyser, at det blev tilbudt klager at gennemgå rapporten, hvilket klager afslog. Rapporten er efter klagen blevet gennemgået af selskabets kvalitetssikrings-samarbejdspartner, som ikke har fundet fejl i rapporten. Dette har ikke kostet klager yderligere, hvilket fremgår af fakturaen. Klager har ikke betalt honoraret for energimærket, og sagen er derfor sendt til inkasso. Den er dog i bero på Energiklagenævnets behandling af sagen.

Energistyrelsen er endvidere fremkommet med en udtalelse til sagen. Klager har indsendt en rapport fra 2003, hvor ejendommen har fået energimærke B1. Skalaværdien B1 svarede til en grænseværdi for olie på 160,1 – 177

kWh/m². Det er ikke muligt direkte at sammenligne med den nuværende skala, da el indgår i den nuværende skalaværdi. Omregner man forbruget fra rapporten fra 2003, vil energimærkningen umiddelbart lande på et E på den nuværende skala.

Klager har endvidere oplyst, at konsulentfirmaet har sendt beregningerne til et andet firma for at få dem valideret. Konsulentfirmaet har oplyst, at dette er sket som led i den obligatoriske kvalitetssikring. Energistyrelsen har beklageligvis ikke forstået, at dette var et klagepunkt. Hvis det er korrekt, at dette klagepunkt skal forstås sådan, at klager mener, at hans energimærkning er blevet dyrere end ellers på grund af konsulentfirmaets obligatoriske kvalitets-sikring, ville Energistyrelsen i så fald have forklaret, at der er tale om en køberetlig problemstilling, som Energistyrelsen desværre ikke kan tage stilling til.

9. februar 2015
J.nr 1081-14-8-8
TML –EKN

Side 3 af 5

Energistyrelsen fastholder herudover sin afgørelse og har ingen yderligere bemærkninger, idet Energistyrelsen henholder sig til begrundelsen i afgørelsen.

Retsgrundlaget

Lov om fremme af energibesparelser i bygninger¹ fastsætter bl.a. de overordnede regler for energimærkning af bygninger. I medfør af en række af lovens bestemmelser kan klima-, energi- og bygningsministeren fastsætte nærmere regler om bl.a. energimærkning, godkendelse af energikonsulenter og certificerede energimærkningsfirmaer. De nærmere regler herom fremgår af energimærkebekendtgørelsen². Af energimærkebekendtgørelsens § 48, stk. 1, fremgår følgende om vurderingsgrundlaget for behandlingen af klager over energimærker:

”[...]

§ 48. Klager over faglige og kvalitetsmæssige forhold vedrørende energimærkninger og andre ydelser udført af personligt beskikkede energikonsulenter, uvildige eksperter eller af certificerede energimærkningsfirmaer samt sager om kvalitetssikring skal behandles efter de retningslinjer (Håndbog for Energikonsulenter), som var gældende på tidspunktet for energimærknin-gens indberetning. Alle øvrige forhold i sagerne behandles efter reglerne i denne bekendtgørelse.

[...]”

¹ Lovbekendtgørelse nr. 636 af 19. juni 2012 om fremme af energibesparelser i bygninger.

² Bekendtgørelse nr. 673 af 25. juni 2012 om energimærkning af bygninger.

På tidspunktet for udarbejdelsen af energimærket var det "Håndbog for Energikonsulenter 2014"³, som var gældende, da energimærket er indberettet den 5. juni 2014.

Energiklagenævnets begrundelse for afgørelsen

Klageproceduren

Klageproceduren for klager over energimærkninger er reguleret i energimærkebekendtgørelsens § 37. Det fremgår af § 37, stk. 1, at klager over faglige og kvalitetsmæssige forhold vedrørende energimærkninger og andre ydelser udført af certificerede energimærkningsfirmaer behandles af det certificerede energimærkningsfirma, som har udarbejdet energimærkningen. Klagen skal være modtaget i det certificerede energimærkningsfirma senest 1 år efter indberetningen af energimærkningsrapporten. Det certificerede energimærkningsfirma behandler klagen og meddeler herefter skriftligt sin afgørelse af klagen, jf. § 37, stk. 3. Inden 4 uger efter, at det certificerede energimærkningsfirma har meddelt sin afgørelse af en klage, kan denne afgørelse påklages til Energistyrelsen, der behandler og afgør klagen, jf. § 37, stk. 4.

9. februar 2015

J.nr 1081-14-8-8

TML –EKN

Side 4 af 5

I den foreliggende sag har klager klaget til Energistyrelsen inden, Ingeniørfirmaet [XXX] traf den i § 37, stk. 3, omtalte afgørelse.

Energiklagenævnet finder, at Energistyrelsen ved modtagelse af klagers klage burde have henvist denne til fortsat behandling ved Ingeniørfirmaet [XXX]. Energiklagenævnet finder dog efter omstændighederne, at den procedurefejl, der har været, er blevet repareret ved styrelsens behandling af sagen herunder ved, at Ingeniørfirmaet [XXX] i forbindelse med styrelsens behandling af sagen har fået mulighed for at fremkomme med bemærkninger hertil.

Energimærkningen

Energiklagenævnet kan efter en gennemgang af energimærket, retsgrundlaget herfor, herunder håndbogen for energikonsulenter, den tekniske revisors besigtigelsesnotat, de faktiske oplysninger i sagen og klagers bemærkninger tilslutte sig Energistyrelsens vurdering af energimærket i afgørelsen af 31. oktober 2014. Energiklagenævnet finder således i lighed med Energistyrelsen, at energikonsulenten har fulgt de gældende retningslinjer for udarbejdelse af energimærker.

Klager har anført, at energimærkeordningen er uhensigtsmæssig på en række punkter. Energiklagenævnet bemærker hertil, at Energistyrelsen er ansvarlig for regler og rammer for energimærkninger af bygninger. Energistyrelsen kan i forbindelse med en fremtidig revision af regelgrundlaget eventuelt inddrage det af klager anførte.

³ Håndbogen kan downloades fra hjemmesiden: www.maerkdinbygning.dk.

Energiklagenævnet bemærker, at spørgsmålet om betaling for energimærket er et civilretligt spørgsmål, der ikke er omfattet af Energiklagenævnets kompetence.

Herefter, og under henvisning til det af Energistyrelsen anførte, stadfæster Energiklagenævnet Energistyrelsens afgørelse af 31. oktober 2014.

Energiklagenævnets afgørelse

Energistyrelsens afgørelse af 31. oktober 2014 stadfæstes.

9. februar 2015

J.nr 1081-14-8-8

Sagen har været behandlet på nævnets møde den 2. februar 2015.

TML -EKN

Afgørelsen er truffet i henhold til energimærkebekendtgørelsens § 51, stk. 1, nr. 1, jf. § 29, stk. 1, i lov om fremme af energibesparelser i bygninger.

Side 5 af 5

Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Afgørelsen offentliggøres i anonymiseret form på Energiklagenævnets hjemmeside.

På nævnets vegne

Poul K. Egan
Nævnensformand

/Tina Alander Lindfors
Specialkonsulent, cand.jur.